

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 67. Græci ad abjurandum schisma a Papa admoniti

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV.
A. C. 1451.

§. LXVI.

Polonis quoque ac Lithuanis jubilæi indulgentiæ a Papa concessæ.

Michov. l. 4.
c. 59.
Crom. l. 22.

Cardinalis Sbigneus Cracoviensis Episcopus, ut Poloni quoque ad subsidia adversus Turcas ferenda allicerentur, Polonis, atque Lithuanis Jubilæum concedi, subditosque, ne pro lucrandis indulgentiis Romam peregrinari gravarentur, eximi rogavit, ea tamen lege, ut quisque dimidium ejus, quod in itinere Romam impensurus esse videretur, quæstoribus elargiretur, ex ea vero pecunia sic collecta dimidium Regi in expensas belli contra Turcas gerendi cederet, de reliquo dimidio quartam partem Sophia Regina in dotem egentium puellarum acciperet, altera tandem Pontifici pro reparandis Urbis Romanæ Ecclesiis mitteretur: sed cum facto censu hæc summa nimium gravis crederetur, non media sed quarta duntaxat pars ad fabricas destinata fuit, quæ tamen ad ingentem adhuc pecuniarum vim excreverat.

§. LXVII.

Græci ad abjurandum schisma a Papa admoniti.

Cum interim omnia ad bellum, quod Principibus Christianis ab infidelibus impen-

impendebat, sustinendum disposita essent, Sæcul. XV.
A.C. 1451.
 Papa datis literis Græcos etiam hortabatur, ut suæ salutis memores suppetiis, quas benignum Numen eis offerre paratum esset, sese haud indignos redderent. Instabat quam vehementissime, ut ad poenitentiam conversi, Florentinæ Synodi Decreta reciperent; literas quoque dedit ad ipsum Constantinum Constantinopolis Imperatorem eo tempore de sinceritate animi sui haud temere suspectum. In his Papa Spiritu vere prophetico enuntiavit, a Græcis, qui unionem cum Ecclesia indies procrastinarent, diu nimis Dei hominumque patientiam fatigatum iri, sed Gennad. in
defens. V.
cap lib. 5.
cap. 14. ad tertium adhuc annum, juxta Evangelicam parabolam, sterilem illam ac frustraneo labore cultam ficum relinquendam, ut tandem afferret fructum, quo deficiente, nimirum si intra hoc temporis intervallum, quod Deus illis adhuc concedere videtur, unionis Decretum recipere recusarent, haud dubie arborem usque ad radicem excindendam fore, totamque Græcorum Nationem ab illis, quos divina Justitiæ sententiæ suæ contra ipsos latæ Ministros atque executores decrevit, penitus evertendam. Enimvero scripsit hanc Epistolam Nicolaus Anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo primo, & tertio post ipsius vaticinium anno Urbs Constantinopolitana a Turcis

Sæcul. XV. a Turcis vi capta, & extrema, qua Græci unionem Ecclesiæ respuebant, obstinatio castigata est.
A C. 1451.

§. LXVIII.

Tractatus pacis cum Græcis a Mahomete innovatus.

Phranz. l. 3.
6. 2. **N**eo electus Sultanus, quamvis nihil solemnius haberet, quam ut Constantinopolim suo imperio subjiceret, nihilominus throno vix conscenso pro usitata sua simulandi ratione cum Imperatore Græcorum initi foederis pacta renovavit, licet Cæsarem non nisi ludificare, atque a militari apparatu avocare intenderet, haud longiori tempore pacem servare cogitans, quam suas ipse copias ad bellum plene instruxisset. Sultanus equidem coelum & terram in testes vocabat, se inviolabili fide pacem servaturum, nec unquam toto vitæ suæ cursu quicquam contra Græcorum imperium attentaturum, nihilominus Constantinus Imperator Mahometanam perfidiam sæpius jam expertus, specioso huic verborum lenocinio haud fidendum arbitrabatur; unde ad Papam Legatos decrevit, qui opem implorarent in extremo hoc periculo, cui eluctando eo magis impar erat, quo proximus adeo formidandi hostis violentia suæ cervici imminebat. Excusabat suam, qua
 hacte-